

۲۰۱۸/۰۴/۰۴

جاوید نوید

دری یا فارسی؟

این موضوع از چندی است که در فیس بوک ها سؤالاتی را برانگیخته است، اما از آنجایی که تحصیلات من در رشته ادبیات و زبان شناسی نیست در این مورد تبصره ای ندارم، اما می خواهم توجه جدی هموطنان را به موضوع نهایت مهم دیگر مبذول دارم و امیدوارم تا هموطنان عزیز آن را به دقت مطالعه نمایند.

این مسأله سیاسی نیز نیست، بلکه موضوعی است بس جدی که هدف آن گرفتن تمام قرارداد های ترجمانی مربوط به پروژه های انکشافی افغانستان توسط مترجمین ایرانی می باشد.

رسیدن به این مرام زیر شعار "فارسی زبان اصلی است و دری لهجه آن" به صورت گسترده

توسط ایرانیان صاحب نفوذ و تعدادی از دوستان غربی شان در ادارات کلیدی کشورهای کمک کننده به افغانستان تبلیغ می گردد. چنانچه آشکار است پس از سال ۲۰۰۳ کمک های فراوان مالی به افغانستان سرازیر شد و همان بود که تعدادی از مؤسسات ترجمانی ایرانی دست به کار شدند تا ازین مبالغ هنگفت مالی به افغانستان بی نصیب نمانند. گرچه برخی از بنیاد های ترجمانی ایرانی مستقر در امریکا در گرفتن قرارداد های مهمی درین زمینه موفق گشتند، اما مشکل کار در این جاست که تفاوت های قابل ملاحظه ای میان دری مروج در افغانستان و فارسی ایرانی از نگاه اصطلاحات، تلفظ کلمات، ادای هجا ها و حتی در مواردی قواعد دستور زبان وجود دارد که ایرانیان با طرز گفتار و اصطلاحات رایج در افغانستان آشنایی ندارند. از این رو در کم اهمیت شمردن و بی هویت ساختن زبان دری کوشش فراوان می نمایند. متأسفانه تعدادی از هموطنان ما نیز یا آگاهانه و یا نا آگاهانه با برخورد عاطفی با آنها همراه گشته اند که این کار به نفع ما نبوده و نیست.

برعلاوه این که ترجمانی پروژه های انکشافی افغانستان از اهمیت زیادی برخوردار می باشد، طوری که می دانیم هنوز هم تعدادی از هموطنان ما به حیث ترجمانان زبان دری در شفاخانه ها، دفاتر سوسیال (خدمات اجتماعی)، محاکم و مراکز علمی امریکا و اروپا مشغول کارند و همه روزه برای افغانان تازه وارد و یا آنانی که دسترسی کامل به زبان های غربی ندارند مصدر خدمات ارزشمندی گردیده و به رفع مشکلات و نیازمندی های شان می پردازند، ولی مؤسسات ترجمانی ایرانی همه روزه در تلاش اند تا این کارها را از دست افغانان بگیرند. تا جایی که همه می دانیم یک تعداد زیاد هموطنان ما طرز صحبت ترجمانان ایرانی را کاملاً درک نمی کنند و همچنین مترجمین ایرانی قادر به درک اصطلاحات دری افغانستان و طرز گفتار و شیوه تلفظ افغان ها نیستند.

اینجانب نگارنده برای مدت دو سال در افغانستان با امریکایی ها به حیث ترجمان کار می کردم و مشکلات ترجمانان ایرانی را در افغانستان به چشم سر دیده ام. بخصوص عساکر و صاحب منصبان امریکایی که در کورس های زبان فارسی توسط استادان ایرانی تدریس گردیده بودند هر روزه با مشکلات فراوانی رو به رو بودند و به اصطلاح عام کسی گپ آنها را نمی فهمید.

از طرف دیگر یک تعداد از مؤسسات ترجمانی پاکستانی نیز دست به کار شده و قرارداد های مهم ترجمانی زبان پشتو را در ارتباط به مسائل مهم افغانستان به دست آورده اند.

اگر ما به این مسأله توجه لازم ننمائیم، شاید در آینده نه چندان دور یک تعداد زیادی از مترجمین افغان چه در ایالات متحده امریکا و چه در کشورهای دیگر غربی کارهای خود را از دست بدهند و به جای شان مترجمین ایرانی و پاکستانی استخدام گردند.

این موضوع بر علاوه این که مسائل امنیتی افغانستان را به مخاطره می اندازد از هرنگاه به نفع ملت ما نیست. با ابراز حرمت، جاوید نوید

